בראשית כה תולרת 🤲 קים יַּלְרֶם ייִי לָלֶבֶל אָהְתָה אָרֵי לַיהוָה לָנָכַח אִשְׁהוֹ כֵּי עַכָּרָה הָוֹא עַקָרָה הָיא וַקַבָּל עָלוֹתֵה יָיָ וַיַּעָתֶר כּוֹיִדְוֹה וַתַּתַר רְבְבֵקה אִשְׁתוֹי יֹי ועריארו נכלונו אַנּינוני: ר זוֹלוֹלְצֹּגוּ עַבּנִים בַּלּוֹרָבָּהֻ וַתַּאָמֶר וניטלו בוה בלהעים וַאַכֵּרָת אִם־בּון לִּמָה דְנָן אָנָא אִם־בַּן לָבָּח זָהָ אָנְבִי וַהַּלֶךְ לִירִשׁ וַאָזַלַת לְמָתַבַּע אוּלְפַן מְן־ אָת־יְהוֶה זִי בּינוֹאמֶר יְהוֹה לָה שְנֵי ַבָּרָם־יֵי: «וַאָּבַר יֵי לַהּ הְּהֵיוּ

בתפלה: ויעתר לי. נתפלר ונתפיים ונתפתה לו ואומר אני כל לשון עקר לשון הפלרה ורבוי הוא וכן (יחזקאל מ) עתר עק הקטורת מרבית עליית העשן וכן (שם לה) והעתרתם עלי דבריכם וכן (משלי כז) ונעתרות כשיקום שונה דומות למרובות והגם למשה הנקרישר"ה (נעהייפט) בלע"ו: לנכח סבר זה שמד בזוית זו ומתפלל וזו עומדת בזוית זו ומתפללת (יבמות סד): ויעתר לי. לי ולא לה שאין דומה תפלח לדיק בן לדיק לתפלח לדיק בן רשע לפיכך לו ולא לה: (כב) ויחרולני. ע"כ כמקרא הזה אומר דרשני שסחם מה היא רלילה זו וכתב אם כן למה זה אגכי. רבותיט דרשוהו לשון רילה כשהיחה עוברת על פחחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרכם ללאת עוברת על פחחי ע"א עשר מפרכם לנאת. ד"א מתרולנים זה עם זה ומריבים בנחלת שני עולמות : והאמר אם כן. גדול לער העבור : למה זה אנכי . מהאוה ומתפללת על ההריון : וחלך לדרוש . לביח מדרשו של שם 'לדרש את ה' . שיניד למה זה חכם בחופה ; (פג) ויפמר בל לה ע"י שליח לשם נפתר ברוח הקודש והוא חמר לם: שמי

אלי שיים לאו ביים דיים ליים ביים לאו ביים המוכורה תמיכורה המאשה ביים ליים אליים אליים אליים אליים אליים אליים לכובון אשתו. על אשתו לא נאמר אלא לנוכח אשתו, מלמר ששניהם עמרים היו ומפני מה היו אבותינו עקורים, א"ר יצחק, מפני שהקב"ה מתאוה לתפלתן של

צדיקים'נ) [יבמות פ"ד א'] . ויינותר לו. להם מבעי לי, אלא לפי שאינה דומה הפלת צדיק בן צויים לחפלת צדים

בן רשע") [שם שם].

(ב) ויאטר ה' לה. על ידי פתורנטן") [ירושלטי סושה פייו היא] ב ייי לה. על ידי פתורנטן (בייי שוני גיים. אמר רב יהודה אמר רב, אל תקרא גוים אלא נאים "דו אנשונינום ודבי

ידוע הות דר"ע הי' בן גרים, ות"כ הי' ל"ת לנבי' בערך לדיק כן לדיק ובכ"ז נענה ר"ע מסני המדה מוכה שהיתה בו יתרה על ר"ה . מין אפשר שדריש כן משום דע"פ רוב מצינו שלשון דרישה הוא מרחוק ולשון שאלה כוא בקרוב, ולכן מציע בדוד המלך כתיב וישאל דוד באלהים ולא וידרוש, ומדלא כתיב כאן וחלך לשאול דריש שדרשתהו מרחוק והיינו פ"י אמצעי וכמבואר במדרשים שהלכה לכית מדרשו של שם ועבר ושם שאלה, ולכן היתה החשובה ג"כ ע"י אותו הנשאל , והיינו ע"י מתורגמן . ובירושלמי מוסיף כאן לא מצימ שדבר הקב"ה עם אשה אלא עם שרם בלבד , וע"ל בפ' בראשית בפ' אל האשה אמר ובפ' וירת בפ' ויאמר לא כי לחקת . ^{שון}) לפנינו בנמרא כמן ובברכות נ"ז ב' הגירסה אל תקרה גוים אלה גיים , והעיר הגרי"ב צנה"ם צברכות דבכל הספרים אצלנו הכתיב גיים והקרי גוים, וקשה איך אמרו בנמרא להיפך, יש"ם, ולפלא שלא העיר שבילקום

מדוחיו חה [ר"א] אינו מעביר על מדוחיו. והנה

יחכן דמדיים מדכתיב מקודם משפה בתפלה ומח"כ הסבה , ולפי הספם הי' ל"ל מקודם וחהי רבקה עקרה ויעתר יצחק, אלא בא לרמז שהתפלה היא סבת העקבות , והיינו שהכין הקב"ה סבה כדי שיתפלני. יד) ועיין באו"ח סי' ל"ג במ"ו ס"ק ג' צשם ב"ח ומהרש"ל שדקדקו מכאן דטוב לחזר אחר ש"ד בן לדיק, והמ"ו חולק על זה וס"ל דרחמנא ניבה בעי , וחימה שלה תירץ מחומה כעד משמעות סתימת הגמרא אינה דומה תפלת לדיק בן לדיק וכו', אלא שנ"ל דמי שהוא בעל מדות סובות ביוחר אע"ם שסות לדים כן רשע בכ"ז רחוי לבכר תותו על לדים בן לדיק שחין בו מדות סובות של לדיק כן רשע. אנראה רחי' לום מחענית כ"ם כ' מעשה בר' אליעור שירד לפני התיבה ולא ירדו גשמים וירד ר"ע

שירדו גשמים, הוו מרכני רבכן על כבודו של ר"א שלא מנים, ינתם בת קול ואמרה, לא מפרי שום [ר"ם]

גדול מום [מר"ח] אלא מסני שוה [ר"ע] מעביר על

. לישנא כמה גרוע אדם זה שנשמט עליו סדרי בראשית .